

ԾԱՂԻԿ տարաքը երկու անգամ կը հրատարակուի Զորեաբ-
րի և Նարաք օրեն: — Տարեկան բաժնուրդագրութեան զինն է
100 դր. արձար. — Վեցամսեայն 50. — Գալառաց համար 115 դր.
Վեցամսեայ 60. — Ծանուցման տողը 5 դր.

Որ եւ է համակ կամ գրութիւն պէտք է ուղղել
Առ. Արտօնատէր եւ Տնօրէն Անսօն Սահման,
Կ. Պոլիս, Պապը Ալի ճամակսի թիւ 20
Խմբագրութեան յանձնուած գրութիւն է չեն տր. իր:

Թիւ 119 Բ. ՏԱՐԻ

1888

ՓԵՏՐՈՒԴՐ 17 ԶՈՐԵԲՇԱԲԹԻ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՀՈՒՐԵՐ

Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայրն, Կայ-
սերական Պալատան առաջին քարտու-
ղար Վահամ. Սիւրէյա փաշայի հրաւի-
րանոք, երկուշարթի օրն Եղլարզի պա-
լատը գնաց և երկար տեսակցութիւն
մը ունեցաւ Վահամ. Սիւրէյեա փաշա-
յի հետ :

Նորին Ամենապատութիւն կայս-
պալատէն մեկնելով Բ. Դուռը գնաց
ուր տեսակցեցաւ Բարձր. Մեծ. Եկար-
դոսին և Արտաքին գործոց նախարա-
րութեան խորհրդական Վահամ. Տատ-
եան էֆէնտիի հետ :

Կրօնական ժողովն երէկ ի նիստ
գումարեցաւ ի Պատրիարքասան ընդ-
ատենապետութեամբ Ամեն. Խորիմեան
Սրբազնի և զբաղեցաւ հետևեալ
խնդիրներով :

Ժողովը նկատողութեան առնլով
Զարսանճաքիառաջնորդական տեղա-
պահ Արք. Մարդիս վարդապետի պաշ-
տօնավարութեան գէմհասած բողոք-
ներն, որոշեց պաշտօնանկ ընել զնա :

Նկատողութեան առաւ ծավակի աղ-
չայնոց մէկ գիրն սրով ուսեալ և բա-
նիքուն վարդապետ մը կը խնդրէին

իբրև հոգեսոր հովիւ և նկատելով որ
այդ տեղն Արարատեան Մայր Աթո-
ռոյ հովուութեան կը վերաբերի, ո-
րոշեց ամենայն Հայոց Վեհ. Հայրա-
պետին ուշադրութեանն յանձնել յիշ-
եալ խնդիրը :

Սկիւտարի Ս. Խաչ Եկեղեցւոյ ա-
ւագերէց Տ. Յակոր քահանայ հրա-
ժարած լինելով իւր պաշտօնէն, նոյն
Եկեղեցւոյ քահանայից դասն աւա-
դերեց կարգած էր Տ. Գարբիէլ քա-
հանայն, ժողովը վաւերացուց այս ընտ-
րութիւնը :

Ժողովն ընթեռնլով քահանայից
դասուն պաշտաման և պարտաւորու-
թեան վերաբերեալ ծրագիրը, վաւե-
րացուց զայն :

Ժողովն զբաղեցաւ նաև այլ և այլ
խնդիրներով :

Ուսումնական Խորհուրդն երէկ
իւր առաջին նիստը կազմելով ի Պատ-
րիարքարան իւր գիւտնը կազմեց հե-
տեւեալ կերպիւ .

Տօքթ. Յ. Թիրեաքեան էֆ. Առենապէտ
Նշան Փափազեան էֆէնտի Առենապէտ :

Ուսումնական Խորհրդոյ յաջորդ
նիստը տեղի պիտի ունենայ յառա-
ջիկայ ուրբաթ օր ժամը 5 ին ի Պատ-
րիարքարան :

ԱՆՏՕՆ ՊԵՅ ՄԸՍԸՐԼԸԵԱՆ

Յետ երկարատև հիւանդութեան
կնքեց իւր մահկանացուն կիւրակի ա-
ռաւուտուն ի հասակի 71 ամաց ի
խոր սուգ ժողովով անմխիթար ամու-
սինը, զաւակունքը և համայն Մըսըր-
լըեան գերդաստանը : Երկուշաբթի
օրն կատարուեցաւ յուղարկաւորու-
թեան տխուր հանդէսն ժամը հինգին
հանգուցելոյն մարմինը մեծ շքով փո-
խադրուեցաւ Բերա Ս. Աստուածածին
Եկեղեցին ուր հոգեհանգստեան պաշ-
տօնը կատարուելէ յետոյ դարձեալ
մեծ շքով Եիշլիի գերեզմանատան մէջ
ամփոփուեցաւ հանգուցելոյն մարմինը:

Յերկնուստ մխիթարութիւն կը
մաղթեմք Հանգուցելոյն ազնուուհի
կողակցին, զաւակացը և ամբողջ Մը-
սըրլըեան գերդաստանին:

... Խմբագիր,

Ժեշունք վերնադրով ձեր փետրուար 6 թուով դրած յօդուածին համար՝ իրարև մայր առեանդեալին, իմ խորին շնորհակալութիւնս կը յայտնեմ. ամենակատարեալ ծշղութեամբ բացատըրած էլք եղելութիւնն, բացի մի քանի կէտերէ որք չունին այնչափ կարեսութիւն :

Իսկ գալով Հայ ազգին ցոյց տըւած ընդունելութեան, և Ազգ. Հիւանդանոյի հոգաբարձութեան և տեսչութեան այս տոթիւ ի գործ դրած ազգային նախանձախնդրութեան եւ պաշտպանութեան, իմ սրտի անբաւ գոհունակութիւնն յայտնելու ամեն ջանք ի գործ դնելու խոստանալով

Մնամ միշտ շնորհապարտ ու աղդիս բարեացակամ

ՄԱՏԱՄ ՃԵՐՔՈՎԻՉ

ՊՈՒԽ ԻԶՄԻՐ 2Ե

Ստիպեալ եօթնեկի մը չափ հրաժարած էինք թերթիս խմբագրութենէ, երկուշաբթի առաւոտ մինչդեռ գրասեղանիս առջին անցայ, առաջինն աչքիս հանդիպեցաւ ծէրիտէի-Նարգիյէի անցեալ հինդշրթի առուր թիւը որուն մէջ հրատարակուած տեսանք Գեր. Մելքիսեդեկ եպիսկոպոս Մուրատեանցի «Գիր շնորհակալութեան» վերնագրով մի ինքնագովութիւնը :

Գեր. Մուրատեան ստիպեալ իզմիրի առաջնորդութենէ հրաժարելէ յետոյ, երկու ամիս ժամանակամիջոցի մէջ ինչե՛ր անցեր, ինչե՛ր եղեր է որ մենք չենք իմացեր եղեր»:

Ահաւասիկ տեսէք ինչեր է եղեր :

Երբ պաշտօնէն հրաժարելով Պալեօղեան Ասուսածառէր և Մարտառէր գերդաստանին նահապետական հիւրասիրութիւնը կը վայելէ եղեր, ամեն օր Հայ ազգի և օտարազգի ազնուասիրտ այցելուք կը պատուեն եղեր զինքը ուրոնց մէջ են եղեր նուև Զմիւնիոյ կուսական, իւր օգնական փաշայն, կառավարութեան քաղաքական և զինւորական բարձր պաշտօնեայք, Յոյն, Լատին և Հրէայ հասարակութեանց հոգեոր Պետերն և Հռովմէադաւաւան ու Բողոքական ազգայնոյ հովիւներն և այլ ականաւոր անձինք :

— Լսեցի՞նք ապապամ լսեցի՞նք :

— Կեցիք, դեռ չը լմնցուցի, այս այցելուաց մէջ են եղեր Բարեկան անդամք Զմիւնիոյ գաւառական և վարչական ժողովոյ ու խորհրդոց, բարեհանքաւ ընտանիքներ իրենց զաւակներով, թոռներով, թոռնորդիներով և խիստ բաղմաթիւ աղնիւ ազգայիններ, ծերաւնիներէն սկսեալ մինչև պատանիներ, օրօրոցի երախաներ, որը բերեր, որբեայրիներ ։

— Եռնչ առ մարդ Աստուծոյ :

— Ասոնք բուն իւր խօսքերն է, մենք մեզնէ չենք հնարած, ասկէ զատ յիշեալ այցելութիւններն բարձրաբարբառ կը վկայեն եղեր թէ իշմիրցի աղնիւ Հայն կը յարդէ և կը սիրէ եղեր զինքն (մուրատեանցն) ի սրտէ :

— Եթէ իրապէս իզմիրցիք զինքը կը սիրէին և ինքն ալ զիրենք կը սիրէ եղեր պատճառն ինչ էր որ ստիպուեցաւ հրաժարական տալու :

— Զարմանալի հարցում, ատի ես գիտե՞մ. ես միայն իւր խօսքերն կընդորինակեմ. օրինակի համար, բաժանման պահուն նշմարեր է թէ՝ արդարեւ կը բաժնուի այնպիսի հոգեւոր զաւակներէ, որոց սիրալ անբաժան կը մնայ եղեր իւրուէ և թէ իւր անուան յիշատակութիւնը դադրելէ ըզկընի իսկ՝ երկար տարիներ տակաւին սերնդէ ի սերունդ պիտի յիշուի եղեր թէ՝ արդարև Զմիւնիոն ունեցած է մի առաջնորդ, որ ի բոլոր սրտէ սիրած է իւր ազգն ու եկեղեցին, բարձրացուցած է ազգին պատիւն՝ ազգային նորանոր և նշանաւոր հաստատութեամբք :

Բայց կատակը մէկդի, քիչ մ'ալ լրջօրէն խօսինք. Գեր Մուրատեանց ինքը զինքն քը որչափ որ կուզէ կընայ գովել բայց՝ Ազգային մեծ բարերար վըսեմ. ՍՊԱՐԹԱԼԵԱՆՑ անմահ բարեգործութիւնքը ի զուր իւրացնելութող չենք. ատի ոչ ոք կը կըլէ :

Ուրիշ ազգասէր բարերարաց մեծագործութիւններով փեսնալ և վըսեմ. Յովիաննէս էֆէնտի Սպարթալեանի դէմ՝ գերեզմանէն անդին ալ իւր սեւ ատելութիւնը տածելով, ընդհանուր ազգին ողբացած բարերարին նկատմամբ տեսէք ինչեր կըսէ տասնից վարժապետաց ընտրեալը :

«Այսպէս ահա՝ հրապարակային

շնորհակալութիւնս յալոնելէ զկնի, կը յայտնեմ նաև թէ՝ կատարեալ ու քախութիւն ունիմ, որ արդարութեան մէջ ամսուածն խիստ կարծ ժամանակի մէջ ցոյց տուաւ թէ՝ սեամաթոյը կը բերն անզօր են սեաքողել ճշմարտութիւնը ու արդարութիւնն, ինչպէս որ թանձրամած ամզերն անզօր են ընդ «երկար ծածկնել լուսատու արեգակն, կը գան ամպեր, կերթան ամպեր, բայց արեգակն ու ճշմարտութիւնը միշտ նոյն կը մնան :

Եւ այս տեսակ սրտի տէր եկեղեցական մը՝ եթէ նախախնամութեան մատը ըլլար, քիչ մնաց ընդհանուր Հայոց Կաթողիկոս պիտի ըլլար :

Դեր. Մուրատեանցի յիշեալ ինքնագովական յայտարարութենէն սա կը հասկցուի որ իզմիրի մէջ գործած աղգամսիրական էներիները հոս ալ շարունակելու միտք ունի, սակայն ինչպէս որ վերն ըսինք, Պոլիս իզմիրի չը նրամանիր, հոս գիւրութեամբ խաղ չը խաղցուիր մանաւանդ փառասիրական խաղեր, ուստի խոնարհարար կը խըրատենք զինքը որ հանդարտ կենայ ի Դըզլ-Թօփրաք Գատը գիւղ յօթեւանն իւր :

ՆՈՐ ԳԵՏՆՈՒՂԻՄՆ

Հիւսիսային և արեւմտեան Եւրոպայ առաջ այնպէս խսպառ անջատուած էին հտալիայէ Ալպեան Եւրանց ահագին պատուարաւ, որ բազմաթիւ մարդոց այս պատուարէն անցնելը, որպիսի էր Աննիբալայ եւ նարոլէոն Պոնարարդի պատերազմաց ժամանակ, կըլլար կարի նշանաւոր եւ յիշատակաց արժանի դէպք. Հոռմայեցիք հուսկ յետոյ բացած ըլլալով պողոտայ մը Ալպեանց վրայէն, ցնծութեամբ նուիրագործեցին զայն Արամազդայ Պեննինսի, եւ կանգնեցին տաճար Ալպեանց գագաթը. Հոն ուր յիշեալ մենանը կանգնուած էր. յետոյ կառուցուեցաւ Արբոյն Բերնարդոսի հոչակաւոր վայրէն էֆէնտի հովիւներով կարելի է անցնիլ. Սէփիթիմը ուրիշ անցք մի էր որմէ յաճախ կ'անցնէին Հոյա. քալելու ճամբար մը կայ հոն. Հոյա-

կապ կառուզիները որ դարսւս սկիզբ-ները շինուեցան Ալպեանց վրայ, ա-ւելի բանուկ էին քան այն ճամբանե-րը որ ծանօթ էին Հռոմայեցւոց, և ո-րոց նշանաւորագոյնն է Սր. Կողմարի-նը, Նաբոլէն շինեց երկու մեծ պողո-տաներ Սէնի լերան եւ Սիմվլոն անցից վրայ, որոց մին է Գաղղիոյ եւ իտա-լիոյ մէջտեղ. և երկրորդը՝ Զուիցերիոյ եւ իտալիոյ մէջտեղ:

Բայց միջաղղայիս կառուզիք, այն-պիսի դարսւ մը մէջ երբ Եւրոպա ծած-կուած է երկաթուզիներով չէին պա-տասխանիր վաճառականութեան պա-հանջմանց եւ պիտոյից: Ի Զուիցերի, Ալպեանց հիւսոսակողմը երկաթուզիք խիտ առ խիտ իրար կը կորեն, բայց երկիրը ինքնին է անել ճանապարհ որմէ ոչ ոք կրնայ գուրս ելլել:

Գաղղիա, Սուէզի Զրանցը բացող երկիրը, տեսաւ երկաթուզեաց հար-կը համնելու համար իտալիոյ թերա-կղզին, ուր Արեւելքի ապրանքները կարելի ըլլայ փոխադրել յրանցին եկող շոգենաւոց միջոցաւ: Բայց երկաթու-զին կարելի էր շինուէլ՝ Ալպեանց ներ-քեւէն բացուելով մեծ գետնուզի մը: Դործն էր յոյժ սոսկալի: Բայց հուսկ ուրեմն շինուեցաւ Գաղղիացի ձեռնե-րէց ընկերութենէ մը, ժողովրդային հանդանակութեամբ. եւ յամին 1871 բացուեցաւ Սէնի լերան ներքեւի գետ-նուզին քառասուն հազար իննուսուն-երկու ոտք երկայնութեամբ, եւ որոյ բարձրագոյն հասր կելլէ ծովուն երե-սէն չորս հազար երեք հարիւր ութսուն ոտք: Այս էր Միջերկրականի մեծ ան-ցից մօտագոյնին մէջ, եւ ներքնուզին Արեւելից ու իտալիոյ վաճառքները կը բերէր Գաղղիոյ գիրելը բաց անոնցմէ որ կ'անցնէին Աւտոսրիայէ:

Այս եղաւ Գերմանիոյ գրգիռ ձեռ-նարկելու պեղել մեծ գետնուզի մը իր-ըն ճամբայ իտալիա երթեւեկելու: Գերմանացիք իտալիոյ և Զուիցերիոյ հետ միաբանեցան շինել աւելի մեծ գետնուզի մը Ս. Կողմարս անցքին ներ-քեւէն, և Սէնի լերան ճամբուն բաց-ուելէն տասնումէկ տարի ետքը բաց-ուեցաւ Սր. Կողմարի գետնուզին, աշ-խարհի ոքանչելիքը: Այս է մեծ խո-ռոջ մը գրեթէ տասը մղոն երկայնու-թեամբ Ալպեանց գլխաւոր շղթաներէն միոյն ապառաժին մէջէն բացուած :

Որ Կոթարի գետնուզին յաջողութեամբ պակեց Գերմանացւոց յոյսը: Սուէզի Զրանցին եկող ապրանաց մեծագոյն մասը զոր Միջերկրականի շոգենաւք կը թողուին իտալիոյ մօտագոյն նաւա-հանգիստը, կը տարուէր երկաթուզ-եաւ կեդրոնական Եւրոպա կարճա-գոյն ճամբով, և այս կարճագոյն ճամ-բան այժմ է Սր. Կողմարի գերանու-դոյն մէջէն :

Գուղղիացիք հիմայ հարկ կղղան-աւելի կարճ ճամբայ մը բանալ Եւրո-պայի համար, եթէ կը յուսան ձեռք բերել այս հարուստ տուր և առը, և արդէն սկսած են գործին: Սր. Կո-թարի և Սէնի լերան մեջտեղ կայ ու-րիշ անցք մը, այն է Սիմբլոն, որ ա-ւելի կարճ ճամբայ մը պիտի ընծայէ-քան միւսներէն որ և իցէ մին: Նախ Գաղղիացիք էին որ զառաջինն շոգե-կառք զրկեցին Ալպեանց գետնուզիէն, և անոնք չեն ուզեր լքանել մրցումն այդ մասին:

Թէպէտայժմ կրնայ մեծ գետնու-զի մը պեղուէի ասկէ առաջ պիզուած-ներէն աւելի աժան, չորհիւ ստաց-ուած փորձաւութեանց, Սիմբլոն գետ-նուզին պիտի կարենայ շինուէլ առ-ուական տասնեւութ միլիոն տոլար ծա-խիւք: Այս գումարին մէկ երրորդը ոտորագրած են իտալիոյ և Զուիցե-րիոյ կառավարութիւնք, և այն գա-ւառք և նահանգ որ ունին շահ գոր-ծին մէջ, և մնացած մասը՝ Փարիզու գրամատեալք: Կարգադրութիւնք աւ-արտած են, և կացինի առաջին հար-ուածը շուտով պիտի տրուի:

Երբ աւարտի Սիմբլոն գիտնուզւոյն շինութիւնը, երկու մեծ ազգաց, Գա-ղղիոյ և Գերմանիոյ, մէջտեղ այս խա-զազական մրցումը պիտի խորամուխ ըլլայ Ալպեան մէջ երեք մեծ երկա-թուլեօք, որոց միջոցաւ աշխարհիս-բոլոր վաճառականութիւնը կրնայ ի գործ դրուէլ, ուր ներկայ գարուս սկիզբը չէր գտնուեր մինչեւ իսկ մի-ջազգային կառուզի մը: Ինչպէս եր-ջանիկ կը լլար աշխարհ եթէ ազգաց առ միմեանս նախանձը չտար անոնց ընել ուրիշ մրցում բայց եթէ առեւ-տըրական և ճարտարուեստ ձեռնար-կութեանց :

Հետեւեալ զուարծալի առակն Զմիւնիայէն զրկուած է մեզ ի հրա-տարակութիւն, նոյն երկրի ժողովը-դային բարբառով:

ՍՈՒԿԵՐՈՒԻ ՔԸՆՔՈՐԶԸ

Ճռան բիստան անունով

Մէկ կատու կար ատենով

Ծուն ու կտրկուա կը թափէր

Ամմէն մաւկերուն կիսուն .

Որ արթը հիշ մէկ մուկ չէր երեար մէյտանը

Նէ քիլէրը, նէ մազազան, նէ տանգա-րը, նէ թավանը .

Օզջ մընացած մաւկերն ալ իրենց ծա-կերը քաշուած

Ղասավէմով քազցած ծարաւ, սեպէ սազ ալ չէին, մեռած .

Անոնց համար Ճռան բիստան, կա-տու չէր, եռամուրծալ էր .

Կաղան մը օր՝ Ասուած պահէ, սադա-յելէն ալ պէթէր .

Հէլէ մէկ օր Ճռան կերթայ թաւանէ թաւան:

Մէկէն ի մէկ մուկերը կը ժողվը ունին մէկուղ կուդան .

Սինադոսի քօնքօսոզի կը նստին

Որ առ պանին ճամբ մը կը տնին .

Անոնց մէջէն էն ծեր մուկը, պազը կը սէ ուստապտուըն

Հէմ մուկերուն էն խելօքը, սոմքի թէլիւլին լլմանը

Կելլէ կը սէ Ռ' սիրելի մուկ ժողովուրդ «Ի՞չ ալ ըսէք, ի՞նչ ոլ ընէք, պօշ

պօշ խօսք ու խորհուրդ,

«Տուք ան Ճռանին պօզազէն Տընկըր-տախ մը պէտք է կախէք,

«Անանկ քի անզգամը տեղէն ցտակա-ծին պէս տուք ըսէք.

«Ու ամմէն մէկդ ծեր ծակը սիփիշմիշ ըլլիք խալըսիք,

«Ասկէց պաշխա մէկ ճար չը կայ, ա-զէկ կիտոցիք .

Աս խորհուրդ պինդ աղքէկ է, պրափօ' ըսին մեր մուկերը,

Սամքիմ ասանկ խօլայ եօլով խալըսին էր ումուտները :

Կործը մընաց չընկըրտախը կախելուն էյ վոլ անոր սիրտ պիտի ընէք, ըսէ հայիմ.

Մէջերնէն էն կորիճ մուկին

Քովի մուկերը մըշտեցին :

«Ռ' ըսէ, ըսաւ, զահէր խե՛ւ իմ ի՞նչ իմ էլնէմ ասանկ վախլը պանի ծեռք զար-նիմ»

Ան մեկան ալ «ատ իմ պանս չէ» ճը-
վաց
Մէկ պաշխասըն ալ, «պէտ ատամ, ինծ-
մէն վազէկէք» ըստաւ:
Անդիէն կէնծ մուկին մէկը ճաճախ
պաճախ էլաւ մէյտան
Խելանի էր — ի՞նչ կըսես տուն — Պաղ-
տասարին պէս ճարտասան
Ծեռքն երկնցուց, «տուք ո՞վ մուկեր
ձեր ատ վախը
«Մէկտի ալրէք. ամօթ չէ մի, ես կը
կախեմ ճընկըրտախը,
«կէր ծեղմէ մէկը ոըխը պընէ անոր
կըսի ու ճանկը.»
Աս լաֆելը քի լսեցին աճապ ի՞նչ ը-
րին մուկերը
— ի՞նչ պիտ' ընեն —
Ալ հայեցան քի ճար չը կայ.
Պաղտասարը քիթը կախեց իջաւ քիւ-
րին վրայէն
Մէկալ մուկերն ալ մէկիկ մէկիկ ցըր-
ուեցան քահքահաձայն խընդալէն:
Ասոր նման քանի քանի ժողովքներ
գիշեր ցորէկ կը ժողովուին
եւ խելք խելքի վըայ մենծ մենծ պա-
ներ կը ջարդուին
Ամմա սըրան կործի գայնէ ամենքն ալ
ետ կը փախին:
ՎՀՈՒԿ

ԸՆՏԻԿ ՏՈՒՏՈՒՅԻ

ԵՐԱԶԻՆ ԿԱՏԱՐՈՒՄԸ
(116 թիւէն)

Ընթերցողք եթէ կը յիշեն, Տօք-
թէօրը Ըոնտիկ տուտուին՝ դեղագիրը
Սամիկ աղային շինել կու տամ ըսե-
լուն՝ առարկած էր թէ՝ տուն գիտես
ամա, անոր համար եաղնըշութիւններ
կընէ կոր տէյի լսեցինք, կելլայ Սան-
թօնինի տեղ. Սթրիքնին կու տայ ետ-
քը պէլայի կը հանդիպինք:

Այս խօսքը Ըոնտիկ տուտուին
ուշը գրաւեց եւ իւր Համբիկ որդւոյն
հետ Քիւշիւքեան եղբարց դեղարանէն
մեկնելով ուղղակի Պալի-բաշայի դե-
ղարանը դնաց:

— Բարեւ ձեզ, հրամանքնիդ հա-
լիս առներնեւ դինի ունիք:

— Մեր քովը աղէկ տեսակ Պօրտոյ
կայ, Պուրկօներ կայ, Շապլին կայ....

— Սախըն հա՛, շապլը չեմ ուզեր,
հալիս սանդուրին կուզեմ, տօքթօրը

ըէչէթան կրեց տէ տէֆա տէֆա թէն-
պիհ ըրաւ օր կէնէ եաղնըշ պան մը
շընէ տէյի:

— Աս ըէչէթան ինծի տուր նայիմ:
Ըունտիկ տուտուն դեղագիրը դե-
ղագործին տուաւ օր կարդալով գոչեց.

— Սա նայէ, քիչ մնաց եաղնըշ մը
տահա պիտի ընէի հոս Սանթօնին գը-
րեր է, դուն ինձմէ սանթօւրին գինի
կուզես կոր:

— Ես սանթօլինը մանտօլինը կի-
տէ՛մ եավրուս, հէքիմը խաթ պէ խաթ
թէնպիհ ըրաւ քի, զուրցէ օր չելլէ
եաղնչութիւն մը ընէ տէ յի:

— Հիմայ ըէչէթան չը կարդայի
նէ կէնէ եաղնչութիւն պիտի ըլլար
նափիկ դլուսս պէլայի պիտի հանդի-
պէր . . .

— Աման տունալ, ատոր պէլան
ինչ պիտի ըլլայ:

— Ի՞նչ պիտի ըլլայ մի՞ . . . պզտիկ
եաղնչութիւն մը ընենք նէ մարդ կը
մեռնի, անկէ մարդը տավայի կը քա-
շեն խապա՞ր ես:

— Պիւմիւն լախըրտը . . . մեռնողը
զայէր տափայ կրնայ ընել:

— Ես երկար խօսելու ժամանակ
չունիմ, ըէչէթան չնել պիտի տա՞ս:

— Գա հապա, ամա անանկ թէք
սուդ պան չըլլայ:

— Ութը զուրուշ պիտի տաս:

— Վույ մարիկ աս ինչէնի սղու-
թիւն, աս ասիրս հիւընտնալու ալչի-
գար:

— Պաշխա էզամիկ տանիս նէ տա-
մա և վեց զուրուշէն վար չեն չներ աս
ըէչէթան:

— Հայտէ եավրուս երեք խու-
րուշ տամ տէ եկոյ չէ մըսէր չնէ:

— Բարա մը վար չըլլար, մենք
հոս մէկ խօսք կընենք ըսելով դեղա-
գիրը տրապիզին վրայ դրաւ:

— Անէ օր ատ կինէն վար չըլլար
կըսես կոր նէ, ինչ ընեմ խայիլէմ տամ
ամա, գուզում աղաս վրաս հազըրւո-
րութին չունիմ. ա՛խ կլխուս եկածը
մէյմը կիտնայիր, կիւզէլիմ շըմէնտու-
րայի թուղթ մը ունէի, ճէպէս ձր-
գերեմ մի՛, եա չէնէ կողցան մի, ինչ
կիտնամ որուն մեղքը առնեմ, ալ պան
չեմ ըսեր ովալօր կողցաւ նէ իշալլահ
օր ճիտը տակը կը մնայ. ինչէնէ հի-
մայ ատ ըէչէթան չնէ տէ, ինչ կընեմ
չեմ ըներ բարան շաբտու մէջ Համբի-
կիս հետ կը խաւրեմ քեզի:

— Ապառիկը բոլորովին վերցու-
ցած եմ:

— Վաւվառիկը ովէ է:

— Վաւվառիկի լախըրտը ընող չի
կայ, տիւզէ վէրէսիյէն վերուցինք,
հիմայ որի իլաճ չնենք նէ բարան բէ-
շին կառնենք կոր:

— Բէշին բարա տուողը հիշ հի-
ւանդ կըլլայ զայէր:

— Արթըլի չիտեմ, գուն սա թէ-
չէթան առ տէ պաշխասին շինել տուրը
Ըունտիկ տուտուն դեղագիրն առ-
նելով, սրտաբեկ գուրս ելաւ դեղա-
րանէն և որդւոյն Համբիկին հետ ճա-
րահատ հասան տուներնին:

— Գուզում Համբիկ, տա մանզա-
լը հետդ վեր պեր, կլոխս պաներ է
խահվէ մը խմեմ:

— Բերեմ մարիկ, գա ասօրուան
թէրսութիւնը արթըլի . . .

— Հա՛ տղայ հա՛ . . . գա ամա ո՞-
րին երեսը նայեցանք աս առտու . . .
աման սա ֆիստանս մէյմը հանեմ, :
մարելիքներ կու գայ կոր վրաս :

Ըունտիկ տուտուն շըմազգեստին
մէջքի կապը քակիելով, շըմազգեստն
հանեց, կամ աւելի ճիշդն ըսելու
համար, մէջէն ելաւ. ծրարը որ կո-
րուսած կամ գողցուցած կը կարծէր
շըմազգեստին ծալքերէն միոյն մէջ մը-
նացած էր, երբ Ըոնտիկ տուտուն հա-
նուեցաւ ծրարը գետին գլորեցաւ :

Ալ ընթերցողաց կը թողունք ե-
րեւակայել Ըոնտիկ տուտունի ուրա-
խութիւնը :

— Համբիկ, վազէ աշվընիս լուս Մ-
էնտուրան կտնուեցաւ :

— Գա մարիկ, ո՞ւրկէ կտնուեցաւ :

— Ճէպս է եղեր :

— Ճէպտ է եղեր, հապա ճէպըդ
թէրս տառցուցիր նէ մէջը պան մը չի
կար :

— Կնկտոց ամեն դին ճէպ է, աս-
մա ճէպիս մէջը դնելուս, ֆիստանիս
ճէպն եմ դբեր :

Այս միջոցին տանը դուռը զարնը-
ուեցաւ, պարոն Համբիկ պատուհա-
նէն նայելով մօրն ըսաւ :

— Մայրիկ գօդօնա Լօքսին է, քէօ-
շէյէն չուանը քաշէ :

— Վույ կէնճ, ուղուրլու սահտի ե-
կար :

— Գալի մէրասաս, նասունսուն է-
յիսի սթօսպիթի ճանիմ սըքըլմիս,

խայտէ տէտում Տըռնտիկ տուտույա կիթմիսիմ:

— Հօշ կելոխն սէֆա կելտին, պէնտէ պէօյիւք պիր սէլինն իշխնտէ իտիմ, գատէմ իւստիւնէ գատէմ կէթիրտին:

— Գալէ պատէմ կէթիրմէտի, պէնիմ անիբախօ էօլմիւս բօլի խոլոսկասաքէ տէտիմ տիսարը տուտէյիմ:

— Գա վա՛ս, կօլօշկան սակլքէրէտէ կէնճը տող է երեր, էյ պաշըն սաղ օլսուն, պիզիմ տէ կէշէն սէնէ իւչ թափուղըլա պիր խօրօղումուղ չիշք օլտուլար տա տէօրտիւ պիրտին կէպէրտիէր: Համբիկ սա խաղուէին ճէզուէն կրակը քշէր տէ գոդօնա Լօքսիյին խախուէ մը եփէինք:

— Գալէ տունտումու, ցօք իցմիսիմ էֆխարիսթօ:

— Էյ նէ օլուր, գահմէտ տիր պիր տահա իչ, գա պու կիւն պաշըմա կէլէնէրի սանա պիր պիր նախէմ տէ մտիկ ըրէ . . .

— Աղնամատի նէ սէօվլէրսի:

— Տուն ալ կէնճ աղէկ զուխնտ ես լախըրտը չես հասկնար. կէշէն կիւն սանա կէլտիմ պիր իւրեա նագլ էթտիմ եա . . .

— Ա պու բէթինօղ քէ սանա իսիրմիշ:

— Հէմէն բաթինօղդ ունենաս հէ իշտէ օ, սէնտէն սօղրամա գալդաբըմ Ալէմշահա կիթտիմ նագլ իթտիմ իսէ հէմէն էվէ գոշ տէտի շըմէնտուրա ունա չըքմը, գա պէնտէ էվէ գոշայըմ Համբիկիմ ալայըմ, շըմէնտուրայըտա մանտիլիմին իշխնէ ծրար էտէյիմ. . . :

— Զարար եաբտի' . . . գալէ բիաձասի տուտմուս:

— Տիւշմէմիշ ֆիստանըմըն ծալքընտա գալմը. էյ հաշան էվէ կիթտիմ տէ ֆիստանըմը չըքարըրիքէն եէրէ գիւթ տէյի պիր շէյ տիւշմէսին, գա պագայըմ քի շըմէնտուրանըն չըքընը:

— Գունտուրասի չըքմիս . . . :

— Եօք գալօշու բառալանմը, շիմտի գունտուրա լագըրտը էտէն վա՛ր, շըմէնտուրա գէհատըմը տիւշիւրտիւմ տէյի պէլլէյօրուտում, էվէ կէլտիմ իսէ ֆիստանըմըն իշխնտէն պուլտում:

— Հա՛, սիմտի աղնամիսիմ, գալէ գագօմիրա կէօղիւն այմիս:

Վերջապէս այս բարիլոնական խօ-

սակցութիւնը մինչև իրիկուն շարունակելէ յետոյ գոգօնա Լօքսին մեկնեցաւ և լոնտիկ տուտուն երկաթուղուղը բաժնելով համագուեցաւ թէ տեսած երազը կատարուած է:

ՍՈՒԱՐԵ ՂԱՅԼԵՍԻ

(Կէցն նէ-էնէրէն)

— Պագսանա Բօլ, իքի գարբուզ պիր գոլթուղա սըղմազ, պագ իշուէ պէօյիէ եաղնըլ պասարսըն:

— Ամա՞ն . . . ինանըրսանըզ ոըգըլը եօրում, էթրաֆտա նէ օլուեօրա պագանաղընա եանընտան դող օյնարը օնա տիգդաթէ էթ:

— Հիտտէթլէնմէյին մատմազէլ, պէնտէնիզ գիմ նէ օյնայօրուն բէք ալէա փարքընտայըմ:

— Նէ մինասիպէթսիզ լագըրտըլար օլույոր պու ադշամ:

— Աման բարթի պիր պիթէ իտի զէրէ ֆէնա սօյ սըգըլըյօրում:

— Իստէրսէնիզ պըրաքալըմքէ համը:

— Գարու տրը, իշթէ թակոր աշալար կէլտի:

Պու հավատիսին իւսթիւնէ գէհատ օյունու մէքս օլունտու վէ մատմազէլ էֆիմի պու արա վագըթ պուլարաք եավաշ սէսէ միւսիւ Բօլա խիթապէն, լանսիյէ օյնարսաք պէնտէն պաշկասընա անկաժէ օլմաեանագուն տէտի: Միսաֆիրէր գահմէլէրինի իշտիքտէն սօնրա եէնիտէն միւսահիպէթէ պաշլարըլար:

Գաթիք տուտու Մարտիկ աղալար էվտէն չըքմըլա՞ր մը:

— Կէշէն կիւն օղլու Բիէռ պիզիկ կէլմիշ իտի, աէյօր քի պիլատէրի Անթուան տա Փամիլեասըյյա Բարիզտէն կէլմիշ, էվ ուֆագ կէլտիյինտէն պաշկա էվ թութմուլար:

— Տէրսին ամա գըզգարտաշ, Գաթիկ տուտունուն հալի տէ բէք միւշքիւլ տէրտ տիր. պու սէքիզ թանէ եէթիշմիշ գըզ էվլատ տըր պունլարըն էէր ումուրունը այրը այրը տիւշիւնէնէք հէր շէյլէրինէ եիւրէք թիւքէտէնէք, էյ տէմէ եանի չըլարըըըմ:

— Էվլատ սահիպի օլմագ պու ասիրտէ բէք կիւն շէյ օլտու, իլէ գըզ

էվլատը օլանա հէմէն նէ տէյիմ, պիրունուտա պէնիմ պաշըմտա տըր:

— Բուբուլ իշին էօյէ պիր լագըրտը վար տէտին, պիր հապէր չըգդմատը:

— Էյի պիր ատամ չըգտը խոտէտի, պիզ բէք բէք էյի տէտիք ամա նէ պիլէյիմ գըզգարտաշ պիր հապէր չըքմատը տահա:

— Պէօյլէ չէյին եագասընը պօշ պըրաքմայա կէլմէզ, կէօղ գուլաք օլմալը, լագըրտը իշմիղտէ գալսըն ամա մատմազէլ Բուբուլիկ զաննըմա Զէր պուլտու:

— Էյ տահա օ գատարլըք եօգըսա տա բէքտէ օնտան էքսիք տէյիլ:

— Մատմազէլէր գառէմիղ թամա օլտու խտէրսէնիզ պիր Լանսիյէ եաբալլմ:

— Պաթիստ բիյանօյը չալսըն:

— Պէն էօյլէ չէյ եաբամամ:

— Պէն չալմազսան նա՞սըլ օյնալըմ: պու գատար մատմազէլէրին հիշ հաթըը եօք մու:

— Հալթրընըզ պաշ իւսթիւնէ ամա պու պէնտէնիզ բէք պէօյիւք պիր հագըզլըք տըր, սիզ էյլէնէսինիզ պէնտէնիզ եօրուլայըմ:

— Էզիլմէ պաթիստ բիյանօնուն էօնիւնէ կէշ պագալըմ:

Միւսիւ Պաթիստ Մատմազէլ էֆիմիյէ գարշը կէլմէյէրէք Լանսիյէ պաշլանտը վէ պիրինճի բարթիտէ քիմ քիմին իլէ կիզլի մուարէֆէտէ պուլունմագտա տըր տէյի շէօյլէ պիր թէնէսիւլէ բէք գօլայ քէշփ օլունապիլտիկինտէն, մատմազէլ էֆիմի իլէ միւսիւ Բօլուն Լանսիյէ օյունունտա պաշկա պիր իշէրի տահա վար օլտու: Մատմազէլ էֆիմինին տուտուսը, զաեէթ գուրնազ պիր գատըն օլտուզունտան, եօլտան կէլմէն հալտէն անլար ֆէհվասընճա, գըզընըն հալլէրինի կէօրիւպ, հէր նէ գատար հիտտէթ տույմագտա իտի եսէտէ ասլլա պէլլի էթմէյէրէք միսափիրէրին տաղըլմասընա մունթազըը օլտու: աղասը Պողոս աղա իսէ սէտիրին պիր քէօշէսինտէ բիյանօ վէ Լանսիյէնին բաթըըրտըլարընա գուլագ պիրէ ասմաեարագ ֆիթուրուզընա խըրլամագտա իտի, պու արա Լանսիյէ պիթմիշ վէ բիյանօնուն սէսի տախիթապիյաթէյլէ գէսիլտիկինտէն, պի-

զիմ Պողոս աղանըն խըրլամասը սէսի եալընըզ մէյտանտա քալտըլընտան , էվին դատընը օ վագըթ այըլըպ :

— Աման ճանըմ պիզիմ Պողոս աղա կէնէ ույգուեա տալմը . . . Պողոս աղա Պողոս աղա :

— Հա՛հ , նէ՞ վար . . .

— Գալգ ճանըմ նէ այլպ շէյ տիր պու էթտիկին , հայտէ գալգ :

— Գալգայօրում հա՛հ . . խը՛ռ՝ ռ՝ ռ:

— Նէյէ եւրէյինի թիւքէտիրսին Պիրէնիք տուտու զաթը արթըգ վագըթ տա կէլտի հէր քէշին ույգուսու կէմէեէ պաշատը :

— Նիշին պու գատար աճէլէ էտէյօրսունուզ տահա էրքէն տիր :

— Եօդ նասոր էրքէն տիր սահաթեէտիկի կէլտի , աղալար սապահլարը էրքէն իշէ կիտէեօրլար , օնլարա տա կիւճ օլուեօր , սիզ տէ պիզէ պուեուրուն կիպի լագըրտըլար պիթտիքտէն սօնրա միսափիրէր կիտէր կիթմէզ Պիրէնիք տուտու գրզընա խիթապէն :

— Էֆիմի պիր աղ օտամա կէլսէնէ :

— Կիտէյիմ պօթինիմի չըգարարայըմ կէլիրիմ տուտու , զէրէ աղըընտան էօլտիւմ արթըգ :

— Բօլըլա սէնին հալին օ նէ՞ հալըլա պու աղշամ :

— Նէ հալ ըտը քի տուտու պիլմէեօրում :

— Հէրքէշի էշէք եէրինէ գօյմա , միսափիրէրուէն տէ ութանմատըն , էյի քի աղապան ույգուտայըտը եանի տույմասըն միւճէրրէթ ճանընը աւըր :

— Հէշ պիր շէյ տէ եաբամազ . էվիթ Փոլու սէվէրիմ , պանա քիմսէ գարըշամազ , էվտէ գալրպ մարապետ օլմաեա նիեէթիմ եօդ տղնատըն :

Պագ պաշըմա կէլէնէ , պիր տահա թէօպէլէր թէօպէսի քի պէնտէ սէնի եա պիր սուարէեէ կէօթիրէյիմ , եա պիր սուարէ վէրէյիմ տիյէրէք գըզընը օտառընա սավար :

—————

ԳՈՒՄԱՐ

Պիր իքի սէնէ ագտէմ գումար օյունու պաշըմա Պէյօլունաա օյնանմասը աղալմը իտի իսէ տէ , պիր վագըթտան պէրի շու մուզիր օյուն եէնիտէն խայըլ կէօթէրմէեէ պաշատը :

Պէյօլու վէ Գալաթա , Ստանպօլուն ատէթա պիրէր Մօնթէ Գարլոսու օլմուշ տըրլար . նիշէ ճիւհալէա ճէպէրինտէքի լիրալարընը պիր թագըմ գումարիսանէլէրտէ գայպ էթմէքտէն եախօտ տահա տողրուսու սոյուլմագտա տըրլար . հաթտա Ստանպօլուն գումար օյունու լիսթամընտա պուսէնէ պիր օյուն իսմի տահա իլավէ օլունտու . մէսէլա՝ էսկիտէն օյնանան օյունլար , Թօլէթ , Ֆարաօն , Պագարա , Լանսքնէ վէ սայիրէտէն իպարէթիտի , պուսէնէ իսէ պիր տէ թրանթէ Քառանթ իլավէ էթտիլէր քի , Մօնթէ Գարլոտա պու երքընը օյուն սէպէպինտէն սէնէվի աղալլի 100-150 քիշի նէֆուլէրինէ սույի դաստ էթմէքտէ տիրէլէր :

Մագսատըմըզ մահալի հիւքիւմէթինին նազարը տըգգաթընը՝ իշպու գումարիսանէլէր իւզէրինէ ճէլպ իթմէք տէյիլ տիր . զաթէն Փօլիս՝ գումարիսանէլէրի պասմաքտա վէ գումար պազլարը տէրտէսթ իթմէլէ ղայրէթի տիրիլ պուեուրմաեօր իսէ տէ , քիմսէնին պուրնու գանամաեաճաք պիր էլլէննէնին մէնինէ տէ զիյատէ շիտտէթ կէօթէրմէք մինասիպէթ ալամեաճաղընտան , նասիհաթ եօլու հազիմ թէտպիրլէրէ իշալլահ եազա տողրու շու գումար օյունու թէքմիլ քալքազսա պիլէ , ումարըզ քի խահի կէչէրտէ պիր մըքտար գումարիսնէլէր գաբանըր :

Էվէլի կէճէ էրմէնի միլէթինտէն ի.քի էկինլի Բօլիցանըլար պէրայի թէթէթէրիւճ Պէյօլունա կիթմտիլէր , պիր իրի Գահլի Շանթանլարը տօլշտըգտան սողրա պիրի տիկէրինէ տէտի :

— Էֆէնտըմ շըտտակնօր կուզէս իսէ , ատ ախշիններուն պուչուտուքն ճիպ տարտակ բաներին , իշ տի ըլնի թախում մի սոյթարիներու հայէ ու հայէ :

— Շուրութովակ կու խորդդէ պահանձանա պիր շէլէնէ մէլ պիր նէշը օլունմուշտուր :

— Ֆուսա տեղա առն մի կայ ուր ձուրո կու խազան , ծառայականիս էֆքեարը օր կու հարցունես իսէ նը գէտն հէմ բաներ մի անինք ու քընչի մը էյէնմիշ կու ըլնինք :

— Ֆուսա տեղա առն մի կայ ուր

նը քանի մի փոսկի ալ վայ տիշքիրամի կառնէանք :

— Էտ ճուրո ըսածդդ իշ պիչիմտեղ է ուր :

— Էֆէնտըմ օյին մի է , բէշթախտա կու նմանի , սնտուկ մի ուր մէջ տեղն կոր մկոր բան մի կու գառնայ , մասային վրայ էլ թուղթ մի կայ ուր վրան թախում մի մօմէրօներ դայտ եղած է :

— Մառայականս միւհազա կանիմ ուր էտ սնտուկին զայտ տէֆթէրին տի ըլնի էն մօմէրօները :

— Էշ մինասիպէթ էֆէնտըմ , հըմայէկս էն մօմէրօներուն մէկուն վրայ չէյրէյ մի կու գնիս , բէշթահթայի մէջի կլորն կու գարձնէ ու խոշորկէկ հապի պէս բան մի կոլրտէկ ու սնտուկին խափախը կու դոյէ ու մէջի կըռկուկը խիթամ գտնելուն պէս խափախն կու բանայ . էյէր ուր էն օլրտըկած հապը կոխած մօմէրօիդ թէսատիւֆ ըրեր է իսէնը , քունուչորս չէյրէկ կու վաստիս :

— Էշ ատ հապը , կոխած մօմէրօն չը վաստըկի իսէ նը :

— Էն քէրթէյին հապը կու կըլլիս չէյրէկն կու կալէ :

— Քսանուչորս չէյրէկ տի տաս :

— Զէ էֆէնտըմ կոխած մէկ չէյրէկըդ տի առնէ :

— Ատի գէլէրիր բան մի է , ծառայականիս էֆքեարը օր հարցնես իսէ նը , շտատակ ելնենք ատ տեղն երթանք , զէօրէ մէկ տի առնէ , քսանուչորս տիտայ էֆէնտըմ :

(Մատուք)

ԲԱՐԻՍ ՑԱՃԻԱԼԱՐԸ

ՔՍԱՎԻԷ ՏԸ ՄՕՆԹԷԲԷՆ
ՈՈՀԻՊ ՎԵ ՆԱՇԻՐԻ

ԿԱՐԱՊԵՏ ՊԻՊԵՐԵԱՆ

Թօլայեան էֆէնտինին թէրճիւմէ իյլէտիկի իշ պու ճալիպ բօմանըն ի.քիննի ճիլտի նէշը օլունմուշտուր :

Իշ պու բօման 4 ճիլտ օլուալ , մահ պէ մահ 8էր սահիփէտէն իպարէթ 16 նիւսին նէշը օլունմազլա իքմալ իտիթէթէք տիր :

Մէքթուապ վէ սայիրէ իշիւն , ըՄթանալուա , նէնի ճամի Զիշէք բազարընտա Պիպէրեան մաթպաասընա միւրաճալաթ օլունմասը իլան օլունուր :

Սապըդ Մամուլ զազէթասընըն սահիպ վէ նաշիրի Այլազեան Գէորգ էֆէնտի պու տէփա Գալաթատա իրսի խանընտա պիր տէպպօ աչմըշ օլուպ, Միտիլլի ատասընըն մահսուլը սափիսի օլմադ իւղըէ էն ալէտ ճընս զէմին ետղը վէ նէվ պէ նէվ Պօհնա Ատասը շարապլարը վէ սապուն վէ իզմիր մատիգասը, զայէթ էհվէն ֆիեաթ իլէ ֆիրուտ իթմէքտէ տիր :

Իշպու տէպպօյա միւրաճաաթա բազէթ իտէճէք զէվաթըն հէր հալտէ մէմնուն օլաճաքլարը պի իշմիպահ տըր : Տաշրալար իչիւն սըրարըշ գապուլ օլունուր :

ՏՕՔԹԵՈՐ ՊԱՍԵԱՆ

Տէքթէոր Պասեան մանկարարձութեան արուեստին և կանանց ու տղայոց վերաբերեալ հիւանդութեանց իրքն մասնագէտ իւր ուսումը կատարելագործ ած է ի Աննա, ի Բարիկ և ի Լոնտոն 18 տարուան փորձաւութեամբ :

Տէքթէոր Պասեան ձրիարար կը դար-

մանէ ադքատներն իւր տան մէջ իւսկիւտար Ա. Խաչ Եկեղեցւոյ փողոց թիւ Յ ամեն ուրաբթ եւ կիրակի օրերը միջօրէն մինչեւ իրիկուն

Ի գիւրութիւն իւր յաճախորդոց ամեն երկուարթէ, չորեքարթի և շոբաթ օրերն պիտի դտնուի ի Պոլիս կամուրջի գույխն Վ. Ծաննիի դեղարանը, ի Մահմուտ փաշա Գ. Գարամանեան դեղարանն Ա. Աէտիկ փաշա կեղրուտկան դեղարանն :

ՏՕՔԹԵՈՐ

ՄԱՏԱՄ ՊԱՍԵԱՆ

Բժշկուհի և մանկարարձ (լափումա) որ երկար տարիներէ յետէ մանկարարձական ճիւղը զիտական և փորձեական տեսակետով կատարելագործած է Պիտի գտնուի երկուարթի, չորեքարթի և շոբաթ օրերը կէս օրէն վերջը Կ. Պոլիս, կամրջին դէմ Վ. Ծաննի դեղարանը, Մահմուտ բաշա Գ. Գարամանեանի դեղարանը և Աէտիկ բաշա կեղրուտկան դեղարանը, ինչպէս նաև յւր առենը որ է Խոսկիւտար Ա. Խաչ Եկեղեցւոյ փողոցը թիւ Յ :

ՀԱՅՏՈՒՏ ԳԱՐԸ

Թօլաեան էֆէնտինին թէրճիմէ լիմանիկի Հայտուտ Գարը նամ շաեանը դրաաթ ուսման պու տէփա իքի ճիլտ օլարագ խիթամ պուլմաւշ առուր: Իշպու զաեէթ ճալիալ բօմանըն միւնտէրինաթլնտա պիրինինի նարօլէնն թարիսինտէն բէք չօգ ֆքրալարը հաքրիտուպ, 1056 սահիփէտէն իպարէթ վէ գըթասը տախի պիւյիւք օլտուզու հալտէ մէզքիւր շաեանը միւթալէա քիթապը օգումազա արզու իտէնլէրէ ֆիյաթնա զաեէթ էհվէնիյէթ օլմագ իւղըէ թէքմիլինի 30 զրուշ սաթմագտա տըր :

Մէզքիւր քիթապտան ալմագ իստէնլէր թագսիմ ճատուէսինտէ լիքն մուա զաեէթասը մաթպաաունա պիլտիրմէլէրի վէ եախու զաեէթա միւլէզզիլէրինէ խապէր վիրմէլէրի իլան օլունուր :

ՏՊԱ.ԴՐՈՒԹԻՒՆ

ՃԷՐԻՏԵՒ ՇԱՐԳԻՑԵ ԼՐԱԳՐՈՅ

— 172 —

— Անկարելի է, կինս պիտի տանիմ հօրը ներկայացնել որ ինանսի, Փարիզի մէջ երկու օր միայն պիտի մնամ մի քանի այցելութիւններու համար :

— Ինչպէս ամուսնացա՞ր :

— Այս, չայ աղջկան մը հետ, որ Պոլիս գտնուած պահուս կեանքս վրկեց :

— Զըսե՞ս ուրեմն որ Պոլիս ամսազններու մայրաքաղաքն է, պէտք է անմիջապէս բանակ մը կազմել այդ քաղքին օրիորդներէն. մանաւանդ իտալիոյ համար որ գործերն հետզհետէ կը վատթարանան :

— Օիրելիդ իմ Լուի, կը գուշակեմ որ դու մեծ զօրապետ մը պիտի ըլլաս. կարելի է Ֆրանսայի մարաջախտ ալ ըլլաս, սակայն եէնիջէրիներու տեղակալ երբեք չը պիտի ըլլաս, որոնք գիշեր ասեն ութ զինեալ կատարիներ վրադ կիյնան զքեզ յօշոտելու, ինչպէս ըլին ինձ և որ բարի Աստուծոյ մի հրեշտակը հայու մը օրիորդ, զիս իւր տունը առնելով վերքը պատեց և ըստ տոքթէօր կիւյեանի խոստովանութեան . կը ճանչնաս կիւյեանը :

— Անցուշտ . . .

— Հստ իւր խոստովանութեան զիս անվրիպելի մահուանէ մը վրկեց, չեմ գիտեր ինչ սպեղանիով մը՝ որուն բաղադրութեան գաղտնիքը իւր հայրը միայն գիտէր :

— 169 —

այս նամակը կարդալով և խորհուրդ տուաւ Արդիւրին որ հօրը վերջին կամքը կատարէ . ուստի որոշուեցաւ որ Փարիզ պիտի երթային և վեց ամիս անդ կենալէ յետոյ պիտի դառնային Մուրատնայի քով :

Ֆրանսական թղթատար նաւը նոյն շաբթուն ճամբայ պիտի ենէր Մարսիլեայ երթալու . բայց այն ժամանակ Ֆրանսացիք Անկլիացոց հետ պատերազմի մէջ ըլլանուն, վտանգաւոր էր Ֆրանսայի դրօշ պարզող նաւով մը ճամբորդել, ուստի որոշեցին Սպանիական նաւ մը վարձել, որ այն ժամանակ գեռ և ոչ մէկ տէրութեան հետ պատերազմի մէջ էր :

Այս ճամբորդութեան համար ամեն ինչ պատրաստուելով Մայիս ամսոյ մէջ պայծառ առաւատ մը Եւփիմէ և Արդիւր հրաժեշտ տուին Մուրատնային և կոմսին խոստանալով որ որչափ կարելի է շուտ վերադառնան Պօլիս: Եւփիմէ վերջին հրաժեշտին արտասուելով հօրը բաղկացը մէջնետուեցաւ, Մուրատնա Եւփիմէի ճակատը կը համբուրէր արտասուելով :

Վերջապէս Եւփիմէ բաժնուեցաւ հօրմէն և վերջին հրաժեշտի ողջոյնը տալէ յետոյ Արդիւրի և տոքթէօր կիւյեանի ընկերակցութեամբ գեսպանատունէն մեկնեցան :

Ամիս մը նաւարկելէ յետոյ, ողջամբ Մար-

ՔԻՒՇԻՔԵՄՆ ՊԻՐԱՏԵՐԼԵՐ

Տ Է Պ Պ Օ

26 Սրանպօլու, եկահ Ճամփակ 26

ՍԲԵՉԱՐ ՏԻՒՓԵԱՆԼԱՐԸ

ՍԹԱՆՊՈԼ ՔԷՕԲՐԻւ քարշութնտա - 77

ՊԵՅՑԼՈՒՆՏԱ Տօղու եօլտա - 168

Մէզեիր է՝ զախանէ վէ սրչար տիքքեանլարընտա միթէատուիտ վէ էնգայի թէրքիաթը քիմեէվիյէ վէ էնգա վէ մուալէճաթ վէ ալէա թը ճէրրահիյէ, վէ ուշաճին լասթիր իւէ չիմքտէն մասմուլ ալաթ ու էտէվաթ, վէ կիսթէր ուսուլինտէ պաղլար, վէ մրանսրդ վէ ինկիլիդ էճղալարը, ուղիմաժոնուն էն ալէա ճինսի, երիի վէ էճնէսի մատէն սուլարը, ֆօթօնըաֆճըլար իշիւն թէրքիաթը քիմեէվիյէ, Պ րած շարազլարը, գոնեաբլար, էնգաի իշիլիէր, գօգուլու սապուլաս, նէֆիս բուտրար, օ տը Գոլոներ, սաչ սուլարը, տիւզկիւնիքէր, վէ ըսրէչարլար իւէ քիմեախանէլէրէ մախուս ճամ գապլար վէ ալաթ ու էտէվաթ մէ վճռու օլուպ, թօրտան վէ բէրաքէնաէ Փիրուիմթ օլունուր:

Քէ զալիր մէզգիւր տիքքեանլարտա մուայէնէի թըպալիյէ տախի իմրա օլունուպ, պունա մտխուս օտալար վար տրը:

Պէ յօզու և զախանէսի կէճէլէր աչըգ ուըր
Զէ յլ Պիճիւլիէ էնգա վէ էմթասմրգոն էն ալ' ու ճինստէն օլունուլունու վէ բէք էնգէն Փիյաթլա սաթըլարզընը Տօգթօր էֆէնտիլէրէ վէ քաղցէթու էնալիյէ իւան ու պէյյան իտէրիզ:

— 170 —

սիլեա հասան ուր Արդիւր անմիջապէս երկու նամակ գրեց մին Մուրատնայի, միւսը նանսի իւր հօրը գղեակը ուր կը բնակէր հայրը առանձնացած, որուն մէջ կիմացնէր իւրեանց Մարսիեա հասած ըլլալն և հետեւեալ օրն անմիջապէս ճամբայ ենելիքնին :

Արդիւրին սպասաւորը ծերունին Սիմոն ճամբու պայուսակներն նաւէն Մարսիլիոյ առաջին կարգի պանդոկներէ մին փոխադրեց, կը փափաքէր որ Եւփիմէն հիացնէ իւր հայրենեաց պերճութեանց եւ գեղեցկութեանց վրայ :

— Ինչպէս տիրուհիդ իմ, կըսէր քարափներն ու ծառուղիները ցոյց տալով, Պօլսոյ ճամածուու փողոցներու կը նմանին :

— Բարեկամդ իմ յիրտւի շքեղ են, բայց գեղեցիկ չեն, որ կողմն որ նայիմ Պօլսոյ ըլնական գեղեցկութիւնը չեմ տեսներ :

Եւ ահա կը զայրանար Սիմոն, բայց առանց յայտելու իւր զայրոյթը :

Հետեւեալ առաւօտուն Մարսիլեայէն մեկնեցան դէպի Փարիզ ուր Արդիւր մի քանի զինորակցացը ալցելութիւն պիտի տար. անդ հասնելուն նախ և առաջ Շօսէ-Ժանթէն փողոցն անշուք տուն մը այցելութեան դնաց ուր կը բնակէր երիտասարդ սպայ մը որ թնդանօթաձգաց փոխ տեղակալի աստիճանն ունէր,

ԱԽԵՑԻ ՊԵՅՑԼԵՐԵԱՆ

ՃԱՆՑԵՍՑԻ ՄԱՂԱԶԱՍԸ

ԽԱԹԱՆՊՈԼ չարշուի քէպիրտէ Սամտալ-պէտէսթէն սօգաղը ն. 7

Իշպու մաղազատա, հէր նէվ նէֆիս իրէքլի եանի սիեահ կրօն սաթէն տը լիօն, օմօման, արմիւ, ֆայլ Փրանսէ, չիչէքլ տամաէ, սաթրանճլը գատի-ֆէ վէ սայիր ըէնկլի գումաշ-լար պուլունուր:

Թալիպ օլան Փամիլեալա-րըն միւրաճաթլարչնտա, կէ-րէք գումաշլարըն նէֆասէթի վէ կէրէք էնվէնիսէթի ճինէ. թիլէ խօշնուտ օլաճագլարը խասսէթէն պէեան օլընըր:

— 171 —

բարձր ճակատով, սուր նայուածքով և նուրբ բերանով եւ որ այս միջոցին սեղանի մը վրայ սփռուած մեծ քարտէսի մը վրալ հակեր խորին ուշագրութեամբ կը դիտէր :

Դուռը բացուելով Արդիւր ներս մըտաւ. մեր սպան գեռ իւր խոր մտածութեան մէջ էր :

— Էս սիրելիդ իմ լուի, բարի լոյս, միշտ յատակագիծներով կզբաղիս :

— Ահ դու ես սիրելիդ իմ Դերկոմս, Երբ եկար կոստանդնուպոլիսէն :

— Բայց հիմա եկայ և անմիջապէս քեզ տեսնել աճապարեցի :

— Եւ աղէկ ըրիր, գիտե՞ս որ Թուլոնցիք իրենց գուներն Անգլիացոց բացին, այնպէս որ Թուլոն այժմ անդրծովիեանց ձեռքն է :

— Ահ չը դիտէի այդ, և ինչ կը խորհի հասարակապետութիւնը :

— Կը խորհի ետ առնուլ առանց յաշողելու. երբ եկար, Թուլոնի պաշարման յատակագիծ մը յօրինելու զբաղած էի. որ պատրաստելէ յետոյ հանրապետութեան պիտի մատուցանեմի գործադրութիւն. տասն հինգ օր չանցած Անգլիացիները ծովը պիտի թափեմ, եթէ սակայն յատակագիծս ընդունկուի կուզե՞ս պաշտօն մը Թուլոնի բանակին մէջ, միատեղ եկուր :